Το Άγιον Όρος παρεμβαίνει και δηλώνει αντίθετο στα νέα προγράμματα σπουδών για τα θρησκευτικά καυτηριάζοντας την επιχειρούμενη αλλοίωση του μαθήματος

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 13 Δεκεμβρίου, 2012

ΙΕΡΑ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΑΓΙΟΥΣ ΟΡΟΥΣ
ΚΑΡΥΑΙ, ΤΗ 22.11/3.12.2012
ΑΘΩ
ΑΡ.ΠΡΩΤ. Φ.2/7/3464

Μακαριώτατον Αρχιεπίσκοπον Αθηνών και πάσης Ελλάδος Κύριον κύριον Ιερώνυμον

Πρόεδρον της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος

Ιωάννου Γενναδίου 14, 11521

Αθήνας

Κοινοπ.: Υπουργόν Παιδείας κ. Κωνσταντίνον Αρβανιτόπουλον

Μακαριώτατε πάτερ και Δέσποτα,

Την Υμετέραν Θεοτίμητον Μακαριότητα και τους περί Υμάς Σεβάσμιους Αρχιερείς υιικώς και ευλαβώς εν Κυρίω προσαγορεύομεν.

Αξιωθέντες παρά την αναξιότητα ημών να εγκαταβιούμεν εις τον ιερόν της Υπεραγίας ημών Θεοτόκου Περιβόλιον, το Αγιώνυμον Όρος ένθα ευλαβώς ησκήθησαν αναρίθμητον πλήθος Αγίων, καθ’ εκάστην δε προσφέρεται η αναίμακτος θυσία του

Κυρίου και αναπέμπονται δεήσεις και ικεσίαι υπέρ του σύμπαντος κόσμου, μακράν όντες του κόσμου αλλ’ εν τούτω εγγύς, ως μέλη του αυτού Σώματος, πώς να αποκρύψωμεν το μέγεθος της οδύνης, διά της αμαρτίας και την αποστασίαν πάντων ημών. Αυτή τούτη η απομάκρυνσις απο το ταπεινόν φρόνημα των οσίων και των μαρτύρων της πίστεως, υποθηκεύουσα το μέλλον της Πατρίδος μας και των τέκνων της, κρίνει πρώτον ημάς Μακαριώτατε, τους εμπιστευθέντας να φυλάξωμεν την παρακαταθήκην της πίστεως, διό και συμμετέχομεν εις την βαθύτατην αγωνίαν Σας, αναγνωρίζοντες τους πολυσχιδείς αγώνας Σας διά να προσφέρητε την μαρτυρίαν της ορθοδόξου πίστεως εις καιρούς δυσχειμέρους και λίαν χαλεπούς, ειδικότερον δε όσον αφορά εις τον ευαίσθητον και λίαν κρίσιμον χώρον της Παιδείας και της αγωγής προς τους νέους ανθρώπους.

Όθεν, εξ αφορμής του **νέου πιλοτικού προγράμματος δια το Μάθημα των Θρησκευτικών**, ήχθημεν εις την απόφασιν να ενώσωμεν την ιδικήν μας φωνήν μετά της Υμετέρας, διά να διακηρύξωμεν και υπερασπισθώμεν το δικαίωμα των νέων ανθρώπων διά μίαν παιδείαν ούχι υλιστικήν και χρησιμοθηρικήν, αλλά θείαν και ανθρωπίνην. Διότι σήμερον, υπέρ ποτέ άλλοτε, η μαθητιώσα νεολαία, είτε είναι ορθόδοξος είτε όχι, είτε ελληνικής είτε αλλοδαπής καταγωγής, έχει ανάγκην από την πίστιν εις τον Σωτήρα Χριστόν, ήτις είναι η σώζουσα αλήθεια και η ελπίς πάντων των περάτων της γης.

Ταπεινώς φρονούμεν ότι η ευθύνη ημών και εν προκειμένω των διδασκάλων, ως και του προσανατολισμού των μαθημάτων και των προγραμμάτων σπουδών –ουχί μόνον των Θρησκευτικών αλλά και της γλώσσης και της ιστορίας και των λοιπών– δέον να είναι ουχί η μετάδοσις ξηρών και αποσπασματικών γνώσεων και η προσφορά εις την άωρον ηλικίαν των μικρών ελληνοπαίδων σωρείας ετεροκλήτων θρησκευτικών παραστάσεων, συμβόλων, πεποιθήσεων και πρακτικών, αλλά η μεταλαμπάδευσις εις τας ψυχάς των νέων του πληρώματος της ζωής και της αγάπης του Χριστού· είναι δε πρόδηλον ότι η ζωή και η αλήθεια δεν εμπνέονται εις τας ψυχάς των νέων ανθρώπων με θρησκειολογικάς πληροφορίας, αλλά με τα ζώντα παραδείγματα των Αγίων της Πίστεως και των ηρώων της αγάπης της Ορθοδόξου Εκκλησίας, ήτις αποτελεί το σώμα του ζώντος Χριστού.

Διερωτώμεθα, Μακαριώτατε, εις το σχολείον της πολυπολιτισμικής νέας ελληνικής κοινωνίας, τι θα παραδώσωμεν ως παρακαταθήκην προς τους επιγενομένους; Δεν υπερασπιζόμεθα ουδένα ιδιοτελή σκοπόν. Πώς η ορθόδοξος παιδεία ήτις κατ’ εξοχήν σέβεται το ανθρώπινον πρόσωπον, θα ήτο ποτέ δυνατό να χαρακτηρίζεται ως «μονοφωνία» η ποίος αρύεται το δικαίωμα ακυρώσεως της Παιδείας του Γένους; Δυστυχώς διαπιστούται ότι με πρόσχημα την αποφυγήν του «δογματισμού» ή του «κατηχητισμού» ή των «αγκυλώσεων του παρελθόντος» εις το σχολείον της δήθεν

πολυπολιτισμικής νέας ελληνικής κοινωνίας, επιχειρείται η μετατροπή του Μαθήματος των Θρησκευτικών εις γνωσιακόν – Θρησκειολογικόν. Φρονούμεν ότι το Μάθημα των Θρησκευτικών θα έδει να είναι ομολογιακόν διά να είναι ανοικτόν, ειδάλλως θα είναι “φυλακή”.

Επιτρέψατε ημίν να ενώσωμεν την φωνήν και τον προβληματισμόν ημών μετά του Υμετέρου, καθώς ταύτα πάντα προωθούνται εις το πλαίσιον ευρυτέρας και συστηματικωτέρας προσπαθείας απομακρύνσεως του λαού μας από τας ρίζας του και επιβολής ενός «πολυπολιτισμικού αποχρωματισμού».

Μακαριώτατε, ταύτα πάντα εν ταπεινώσει και μετά πόνου ψυχής τολμώμεν να καταθέσωμεν εις τη εγνωσμένην σύνεσιν και διάκρισιν Σας, ουχί ως διδάσκοντες αλλ’ ως έσχατοι, και περαιούντες εκζητούμεν τας πατρικάς ευχάς και ευλογίας της Υμετέρας Μακαριότητος και των περί Υμάς αγίων Αρχιερέων, ίνα τελειώσωμεν τον μοναχικόν ημών δόλιχον βαδίζοντες ακλινώς προς τον δι’ άφατον φιλανθρωπίαν σαρκί τεχθέντα Κύριον, διατελούμεν δε μεθ’ εορτίων προσρήσεων κατασπαζόμενοι την αγίαν Υμών δεξιάν.

Άπαντες οι εν τη κοινή Σύναξει Αντιπρόσωποι και Προϊστάμενοι

Των είκοσιν Ιερών Μονών του Αγίου Όρους Άθω

(Πηγή: zoiforos.gr)